

ת"פ 20/65193 - מדינת ישראל נגד יוסף לוסקי

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 20-65193 מדינת ישראל נ' לוסקי(עוצר)
בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיא
בעניין: מדינת ישראל

המואשימה

נגד
יוסוף לוסקי (עוצר)
הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הودאותו בעבירות שיויחסו לו בכתב אישום מתוקן, האוחז שלושה אישומים. לפי האישום הראשון, בתאריך 26.12.2019, בשעה 0:00, ניגש הנאשם אל לוח החشمل של דירת שכנתו והוריד את המפסק הראשי וזאת ללא כל סיבה נראית לעין, בהמשך, משהגעו שוטרים לבניין וביקשו לעכובו לתחנת המשטרה, סירב הנאשם להタルות אליהם באומרו "אתם לא שוטרים אמיתיים, תזמיןו משטרה למקום" וכן "אני לא הולך לשום מקום כי אתה לא שוטר", כל זאת תוך שהוא משתולל ומאלוץ את השוטרים להזעיק נידחות נוספות למקום. בגין איורע זה הורשע הנאשם בביצוע עבירה של **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן - חוק העונשין).

לפי האישום השני, בתאריך 31.12.2019, סמוך לשעה 5 לפנות בוקר, נכנס הנאשם לרכב בו ישב אדם במושב הנהג וזאת מבלי שקיימת היכרות בין השניים. הנאשם סירב לבקשתו של נהג הרכב לצאת מרכבו ולכך נאלץ הנהג להתקשר למשטרה. משיצא הנאשם מהרכב, נעמד במעבר חציה וחסם את מעבר כלי הרכב במקום וזאת כשהוא מחזיק סכין בידו. כאשר הגיעו למקום שוטרים נופף הנאשם לעברם בסכין בכונה להפחידם. בגין האישום זה הורשע הנאשם בעבירות של **החזקת סכין שלא כדין**, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין וכן בעבירה של **איומים**, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

לפי האישום השלישי, בתאריך 19.1.2020, בשעות הערב, שהה הנאשם בבניין מגוריו (מחוץ לדירתו) והחזיק בסכין קצבים שאורך להבה 20 ס"מ. בשלב זה יצאה שכנה מדירהה (המתלוננת מהאישום הראשון) והנאשם התקrab אליה תוך שהוא מניף את הסכין בכונה להפחידה או להקניתה. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של **החזקת סכין שלא כדין**, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין וכן בעבירה של **איומים**, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. יובהר להשלמת התמונה כי הודהת הנאשם באה על רקע הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום, אך ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

3. ב"כ המאשימה טען כי במעשהיו פגע הנאשם בערך המוגן של שלום הציבור וכן בכבודם, שלומם וביטחונם של המתלוננים. טען כי מעשי הנאשם הם בדרגת חומרה גבוהה וכי החזקת סכין תומנת בחובה פגיעה ממשית בשלום הציבור ועבירות כלפי שוטרים פוגעות בכבודם של משרותי הציבור וביכולתם למלא תפקידם כהלה. כן הפנה ב"כ המאשימה לפוטנציאל הנזק המשيء שבמעשי הנאשם וטען שאך במלז הסטיימו האירועים ללא נפגעים. ביחס למתחם הענישה טען ב"כ המאשימה כי יש לקבוע מתחם שונה לאישום והשלישי, נתען כי המתחם נגע בין מסר על תנאי ועד מסר חודשי מסר בפועל ואילו ביחס לאישום השני והשלישי, נתען כי המתחם נגע בין מסר חודשי מסר ועד 18 חודשים בגין רבות אך צינה כי יש לזקוף לזכותו את הودאותו שחסכה זמן שיפוט. לאור כך עתירה המאשימה לעונשה ברף העליון בכל אחד מהתחומים שהוצעו וכן לעונשה נלוות בדמות מסר מותנה וקנס.

4. מנגד, טען הסניגור כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל האישומים וזאת לאור סמיכות הזמןים בין העבירות ואופיו. ציין כי העבירות לא כולן מוקדם וכי מעשי של הנאשם לא גרמו לנזק. ביחס למתחם טען הסניגור כי הוא נע בין מסר מותנה ועד מסר חודשי מסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם, נתען כי מדובר באדם חוליה כבן 64 המצוי במעטץ ארבעה חודשים, כאשר במהלךכם אושפז למספר ימים והואחזק כשהוא כבול למיטה. ציין כי תקופת המעטץ הייתה קשה עבור הנאשם, במיוחד לאור תקופת הקורונה. עוד נתען כי הנאשם קיבל אחריות למשاوي, הודה וחסר זמן שיפוט והוא מצר על עצמו. ציין עוד שחרף העבר הפלילי המכובד, הרי שהנאשם שזה במסר לאחרונה לפני כעשרים וחמש שנים. לאור כך ביקש הסניגור להסתפק בעונש מסר כימי מעצרו של הנאשם ולהימנע מעונשה כלכלית לאור מצבו הכלכלי הקשה.

5. הנאשם בדבריו הביע חרטה על מעשיו, ציין כי מאז מסרו האחרון חלפו 25 שנים והבטיח להימנע מלעבון עבירות.

דין והכרעה

6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לגזר את הדין לאחר קביעת מתחם הענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. טרם שיעשה כן, עליו לקבוע האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, או שמא מספר אירועים בהתאם לסעיף 40יג(א) לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסתות ממנו, לפחות או לחומרה, שאחרת יגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הענישה הנהוגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

7. לדעתו, יש לראות את אישומים 1-3 כאירוע אחד וזאת בהתאם ל מבחן הקשר הבדיקה (ע"פ 13/4910).
ג'ابر נ' מדינת ישראל (29.10.2014); ע"פ 2519/14 **קיוואן נ' מדינת ישראל** (29.12.2014); רע"פ 4760/14
קיסלמן נ' מדינת ישראל (7.5.2015)). מדובר באירועים בעלי אופי דומה אשר בוצעו בסמיכות זמניות, באותו סביבה פיזית וככלפי אוטם מתלוננים וזאת על רקע דומה (יחסים שכנות). ניתן, לדעתו, לראות אירועים אלו גם כחלק מאירועה תכנית עברינית (אך אם היא "סתמית" ולא סיבה נראית לעין). לעומת זאת, האישום השני יתכן שנובע מהתנהגות עברינית דומה של הנאשם ואולם בכך גם הדמיון בין המקרים ואילו השוני שבין המקרים - מבחינות זהות אחד המתלוננים (הղג - והגם שלא יוחד סעיף אישום נפרד להתנהגות כלפיו) ומאפיינו של האירוע - מוביל למסקנה לפיה

ש לראות בו אירוע נפרד. עם זאת, אומר כבר עתה כי יוטל על הנאשם עונש אחד, שכן ענישה נפרדת נראהית בעניין מלאכותית ומחמירה יתר על המידה בנסיבות העניין.

8. **הערכים המוגנים בבסיס עבירות החזקת הסיכון:** עצם החזקיות בסיכון שלא למטרה כשרה יוצרת סיכון ממשי לפגיעה בערך המוגן של שמירה על שלום הגוף ובטחון הציבור. מטעם זה ראה המחוקק להגביל לא רק את השימוש בכלי נשקי זה, אלא אף את עצם החזקתו והכל באם אין הסיכון מוחזקת למטרה כשרה. ברע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.2009) צוין:

"....פגיעה בערך המוגן הטמון בעבירה בדבר החזקת סיכון, עשויה להתרחש לא רק כאשר נעשה בסיכון שימוש פסול, אלא גם בעצם החזקתה בכל מקום שאינו ביתו או חצירו של אדם. האיסור הפלילי על החזקת סיכון (ohoao הדין לגבי אגרוף הנזכר אף הוא בסעיף 186(א)) ברשות הרבים, נועד להתמודד כאמור עם תופעת ריבוי הסכינים ולהקטין את הסיכון לשילופתה של הסיכון מכיסיו של בעליה לצורך שימוש פסול ופגעני בה. גם אם החזקת הסיכון כשלעצמה אין בה כדי ליצור פוטנציאל לתגרה אלימה, משעה שפוטנציאל שכזה התעורר, נוכחותה של החזקת הסיכון במקום בו קיים פוטנציאל לאלים מעצימה את ההסתברות להתרצות האלים".

הערכים המוגנים בבסיס עבירות האוימים הם שמירה על שלמות נפשו של האדם ועל האוטונומיה שלולנהוגרכזונו. **הערכים המוגנים בבסיס עבירת הפרעה לשוטר** הם קיומים של סדרי חברה ומשטר תקינים, תוך שמירה על תפקידם של העובדים במלאת אכיפת החוק, חלק מהאגנה על עקרון שלטון החוק. הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו פוגעת, בראש ובראונה, ביכולתו של השוטר לבצע את תפקידו ולשמור על הסדר הציבורי (ראו ע"פ 9878/09 מדינת ישראל נ' רמי מוסא (20.9.2010)):

"הදעת אינה סובלת מעשי תקיפה על נציגי החוק אשר עושים את עבודתם נאמנה למען שמירת הסדר הציבורי ובטחון הציבור. יש להוקיע מעשים בהם אדם עווה דין לעצמו ומפריע לעובדי ציבור במילוי תפקידם בכלל ולשוטרי משטרת ישראל בפרט. מעשי תקיפה אוים ככלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם לחוק, מערערים את המוסכਮות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. ... שומה על רשות אכיפת החוק לספק הגנה אפקטיבית לשוטרי משטרת ישראל לאור הצורך החברתי, כי הם יבצעו את תפקידם ללא כל מORA".

9. **נסיבות ביצוע העבירה מושא האישום הראשון:** הנאשם נהג בנסיבות כאשר הוריד את מפסק החשמל בדירת שכנתו והתנגןתו הסלימה עם בוא השוטרים. עם זאת, באירוע לא נחבל אדם ולא נגרם נזק מוחשי. סיבת האירוע לא הובהרה בכתב האישום והוא הוגדרה כבלתי נראהית לעין.

נסיבות ביצוע העבירה מושא האישום השני: הנאשם החליט, גם כאן ללא סיבה נראהית לעין, להיכנס לרכבו של אדם זר וסירב לצאת ממנו. מדובר בתנגןות כוחנית, מפחידה וביזארית אשר לא זכתה כאמור לאישום נפרד ומשכך, היא לא טובא בחשבו בעת קביעת העונש. התנגןותו בהמשך לוותה בפוטנציאל סיכון ממשי, שכן הנאשם החזיק סיכון אימנתנית ונרג נרג בנסיבות חסרת עכבות במקום ציבורי לעיני עוברים ושבים. כאמור, הסיבה לביצוע העבירות

נותרה עולם.

נסיבות ביצוע העבירה נשוא האישום השלישי: גם אירוע זה סיבתו נותרה בלתי ברורה. הנאשם עשה שימוש בסכין אימנתית ופוטנציאלית הנזק במעשי ממשי, וברוי בעניין כי המתלוננת חוותה אירוע מפחיד מאוד מבחינתה.

10. **מידניות העבירה הנוגעת:** מطبع הדברים קשה למצאו מקרים המכילים את שלל העבירותשביצע הנאשם בנסיבות דומות ואין מנוס אפילו מלברר את מידניות העבירה על ידי בחינת מקרים בעלי מרכיבים חלקיים דומים למכלול שבפנינו. כך, ביחס לעבירה של החזקת סכין צוין כי:

"לא נראה, בהמשך לפסקי דין רבים שיצאו מתחת ידו של בית משפט זה, כולל במקרים אלה ממש, להציג בקול רם וצלול על הצורך במבחן שיפוטי בתת תרבות הסיכון", וזאת בכל גילוייה - בין ה"קלים" כהחזקת סכין, ובין הקשים במיוחד, דקירות שסופן אף מות רחמנא ליצלן" (ע"פ 7924/05 **אבו דעוף נ' מדינת ישראל** (11.1.2007)).

וביחס לעבירות כלפי שוטרים צוין כי:

"בתוקפה המתאפיינת בגליל אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראייה בכבודם ובמעמדם" (רע"פ 2660/05 **אונגרפלד נ' מדינת ישראל** (13.8.2008))

"שומה על בית המשפט להטיל עונש מרתייע. אל לנו להשלים עם מצב בו האזרח ברחוב יקבע את סוג השיח המתנהל ביןו לבין איש המשטרה. כב' השופט ס' ג'יבראן התייחס לאחרונה לטופעת האלימות נגד שוטרים, לאמור: "יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסית ביותר של החברה הדמוקרטיבית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא מאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקריר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדרו אלימות מסווג זה בנסיבות האפשרית...הציבור נותן את מבטו בעובדי הציבור ונציגי החוק", וטובות הציבור מח'יבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מושך ולא פחד ... מתוקפנים ומאיימים. لكن הכרח להטיל עונשה של ממש, גם למען ישמעו ויראו" (ע"פ 500/87 **בורוכוב נ' מדינת ישראל** (8.3.1988) (ע"פ 333/10 **סרנקו נ' מדינת ישראל** (28.10.2010))

11. לצורך בוחנת מידניות העבירה הנוגעת במקרים דומות לעניינו, ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים:

א. רע"פ 5127/09 **יפקח נ' מדינת ישראל** (19.6.2009), בו נדחה ערעור הנאשם העבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בין הנאשם לבין אחד התגלו עיקוח, כאשר באותה שעה החזק הנאשם סcin שאורף להבה כ-23 ס"מ. הנאשםណון ל- 5 חודשים מאסר בפועל.

ב. ע"פ 28726-12-14 (ח' **локובסקי נגד מדינת ישראל** (19.2.2015), בו נדחה ערעור נאשם על עונש מאסר בן 60 ימים בגין עבירות של איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. באותו מקרה אים הנאשם על שוטר ולאחר שהאחרון הודיע לו כי הוא מעוכב, הפרע לשוטר תוך שנצמד אליו והתנגד לככיבתו. בהמשך, במהלך הנסעה בኒידת, אים על שוטר אחר.

ג. רע"פ 8062/13 **ברזק נ' מדינת ישראל** (10.4.2014), בו הורשע הנאשם בעבירות של איומים והעלבת עובד ציבור כלפי שוטר ונידון לשלושה חודשי מאסר לRICTO בדרך של עבודות שירות. ערעור הנאשם בבית המשפט המחוזי ובקשה רשות ערעור לבית המשפט העליון, נדחו;

ד. רע"פ 9057/12 **מצרי נ' מדינת ישראל** (4.3.2013), בו הורשע הנאשם בעבירות איומים כלפי שוטר ונידון לארבעה חודשים מאסר בפועל. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי ובקשה רשות ערעור לבית המשפט העליון, נדחו;

ה. ת"פ 5206-01-16 **מדינת ישראל נ' אזברגא** (3.6.2018), בו הורשע הנאשם בעבירות של איומים והחזקת סכין ונידון לחודש מאסר לRICTO בדרך של עבודות שירות. במקרה זה, החזיק הנאשם ברכבו סכין שאורר להבהה כ- 6 ס"מ ובהמשך אים על שוטר.

ו. ע"פ 6440-05-15 **מדינת ישראל נ' אפראיםוב** (17.7.2016), בו נידון נאשם לחודש מאסר בעבודות שירות בשל כך שבעוודו במעצר החזיק בתחוםו סכין.

12. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא אישומים 1,3 נע בין עונש מאסר קצר שניית לשאת בו בדרך של עבודות שירות ועד 8 חודשים מאסר בפועל. מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא אישום 2 דומה.

קביעת עונשו של הנאשם

13. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמרו להיגזר בגדבי מתחמי הענישה. לא טען דבר בעניין סיכוי השיקום של הנאשם ואכן לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה. בכל מקרה, אציין כי לא התבקש תסוקיר בעניינו של הנאשם ולא הובאו בפניו כל נתונים מהם ניתן להסיק כי לנאשם סיכוי שיקום ממשיים המצדיקים נקיטת הליך שיקום בעניינו. כאמור, אף הסיבות שהביאו לקרות האירוע נותרו עלומות והנאשם לא טען בנושא דבר.

14. לצורך קביעת עונש של הנאשם הבאות בחשבון לכל האתודותאות אשר ביטהה חרצה וכן חסכה את עדות המתלוננים וזמן שיפוטו. הבנתי עוד בחשבון את גילו המבוגר יחסית ומעמדו הרפואי הנטען ונסיבותיו האישיות, כפי שהציגו הסניגור. נתתי גם דעת לעובדה כי הנאשם שהוא עד כה במעצר בתנאים קשים. לחומרה הבאתית בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם הכלל הרשעות רבות ובעיקר בעבירות סמים. עם זאת, נתתי דעת לעקר שعونש המאסר האחרון שהותל עליו היה לפני כעשרים וחמש שנים.

15. סיכומו של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מאסר החל מיום מעצרו - 19.1.2020.

ב. מאסר על תנאי למשך שלושה חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר עבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה או כל עבירה אלימות כלפי גופו של אדם.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, ג' סיון תש"פ, 26 Mai 2020, בהעדר הצדדים.